

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 258.101 van 4 december 2023
in de zaak A. 234.138/VII-41.833**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tine Bricout en Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Orchideestraat 61A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rebecca Greenland
kantoor houdend te 3600 Genk
Europalaan 50
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 16 juli 2021, strekt tot de cassatie van arrest nr. 256.555 van 16 juni 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 14.575 van 14 september 2021.

Verweerster heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2023.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tine Bricout, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Ignace Oger, die *loco* advocaat Rebecca Greenland verschijnt voor verweerster, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verweerster dient op 20 december 2019 een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, namelijk haar moeder die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 4 juni 2020 neemt de verwerende partij een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

De stad Herentals geeft op 23 juni 2020 een F-kaart aan verweerster.

Op 18 januari 2021 wordt verweersters F-kaart ingetrokken en wordt verweerster in kennis gesteld van de weigeringsbeslissing van 4 juni 2020.

Verweerster stelt op 17 februari 2021 een beroep tot nietigverklaring in tegen de voornoemde weigeringsbeslissing van 4 juni 2020. Met een arrest van 16 juni 2021 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze laatste beslissing. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het tweede middel

Standpunten van de partijen

4. De verzoekende partij werpt in een tweede middel de schending op van de artikelen 39/2, § 2, en 39/65 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 149 van de Grondwet en van “het algemeen rechtsbeginsel van de jurisdictionele motiveringsplicht”.

De verzoekende partij voert aan dat zij volgens het bestreden arrest bij het nemen van haar weigeringsbeslissing van 4 juni 2020 niet op afdoende wijze heeft vastgesteld of er gewichtige redenen waren om het aan verweerster gegeven voordeel terug te nemen. Nochtans dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich bij het beoordelen van de wettigheid van een bestuurshandeling te plaatsen op het ogenblik van die beslissing. De verzoekende partij stelt vast dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met verwijzing naar elementen uit een brief van 4 januari 2021 de weigeringsbeslissing van 4 juni 2020 toetst aan elementen die dateren van na die beslissing. Het kan niet redelijk worden betwist dat de verzoekende partij bij het nemen van de beslissing op 4 juni 2020 geen rekening kon houden met het feit dat de stad Herentals op 23 juni 2020 ten onrechte een F-kaart zou geven aan verweerster. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht als annulatierechter overeenkomstig artikel

39, § 2, van de vreemdelingenwet enkel te onderzoeken of de verzoekende partij op 4 juni 2020 in redelijkheid kon komen tot de door haar gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling. De verzoekende partij merkt nog op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de afgifte van verweersters F-kaart op 23 juni 2020 niet beschouwt als een opheffing of intrekking van de beslissing van 4 juni 2020 maar dat hij de beslissing van 4 juni 2020 beschouwt als een beslissing houdende de “terugvordering” van een verblijfsvoordeel, hoewel die beslissing voorafgaat aan de intrekking van de F-kaart. Voor zover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest ook de wettigheid beoordeelt van de brief van de verwerende partij van 4 januari 2021 aan de stad Herentals, laat de verzoekende partij gelden dat deze brief niet de voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bestreden beslissing betrof.

5. Verweester stelt in de memorie van antwoord dat de verzoekende partij zelf verwijst naar een kennisgeving in januari 2020 [lees: 2021] om verweersters verworven recht te ontnemen. Dit alles moet als een geheel worden beschouwd om de wettigheid van de handelingen van de verzoekende partij en het gewekte vertrouwen te beoordelen. Zij verwijst daartoe ook naar rechtspraak van de Raad van State.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel. Zij gaat nog kort in op de door verweester aangehaalde rechtspraak.

Beoordeling

7. Zoals blijkt uit het dossier van de zaak, is de voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bestreden beslissing, die heeft geleid tot het bestreden arrest, de “beslissing van 4 juni 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten”.

Uit het dossier van de zaak blijkt nog dat de beslissing van 4 juni 2020 is genomen binnen een termijn van zes maanden volgend op de op 20 december 2019 door verweerster ingediende aanvraag. In het bestreden arrest wordt vastgesteld dat het administratief dossier een geautomatiseerd stuk bevat waaruit blijkt dat die beslissing is genomen op 4 juni 2020.

8. In het bestreden arrest wordt gewezen op een brief van de verzoekende partij van 4 januari 2021, waarin wordt gesteld dat verweersters F-kaart, door een vergissing van de stad Herentals afgegeven op 6 juli 2020, onrechtmatig is afgegeven en derhalve moet worden beschouwd als een manifest onwettige rechtshandeling, die volgens vaste rechtspraak van de Raad van State altijd kan worden ingetrokken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat door een vergissing van de stad Herentals een voordeel werd verleend aan verweerster en hij overweegt vervolgens:

“Wat betreft de aanwezigheid van gewichtige redenen om het (verblijfs)voordeel terug te vorderen, verwijst het schrijven van 4 januari 2021 naar het feit dat er geen onderliggend recht op verblijf werd toegekend en dat de verblijfskaart aldus onrechtmatig werd afgegeven. Hiermee verwijst de verwerende partij in eerste instantie naar de eigen vergissing als overheid. Het gegeven dat de overheid zich heeft vergist, heeft betrekking op de eerste van de drie voorwaarden, waaronder het vertrouwensbeginsel, maar kan niet in ieder geval worden gelijkgesteld met een gewichtige reden om het gegeven voordeel terug te vorderen. Het gegeven dat de verblijfskaart per vergissing werd afgegeven, weegt immers niet op tegen de legitieme verwachting dat verzoekster een recht op verblijf in België had en ten gevolge waarvan de verzoekster haar gezinsleven en privéleven gedurende ruim zes maanden heeft uitgebouwd in België. Er werd in hoofde van verzoekster, gelet op het bepaalde in artikel 52, § 4, tweede lid, van het vreemdelingenbesluit, de verwachting gecreëerd dat zij een recht op verblijf had als familielid van een Belg. Ten gevolge van de afgifte van de F-kaart heeft de verzoekster, erop vertrouwend dat zij over een verblijfsrecht beschikte, studies aangevat, zich ingeschreven bij een ziekenfonds, zich voorbereid op een opleiding voor een knelpuntberoep, en een gezinsleven ontwikkeld met haar moeder, vader, broer en zus, die allen verblijfsrecht hebben of Belg zijn. De overweging dat de afgifte van de F-kaart een fout was en dat er geen onderliggend recht op verblijf werd toegekend, houdt geen rekening met het gezins- en privéleven dat verzoekster heeft ontwikkeld in de periode dat zij op dit punt legitieme verwachtingen kon koesteren. De verwerende partij heeft dan ook niet nagegaan of het feit dat er geen onderliggend recht op verblijf werd toegekend en de F-kaart per

vergissing werd afgegeven, voldoende opweegt tegen de banden die verzoekster ontwikkelde in de periode dat zij over een verblijfskaart beschikte. Er werd dan ook niet op afdoende wijze vastgesteld dat er *in casu* gewichtige redenen zijn om het aan verzoekster gegeven voordeel terug te vorderen.

Ook het motief met betrekking tot de theorie van de intrekking van administratieve rechtshandelingen kan om die reden niet worden aangenomen. Niet enkel vond de intrekking plaats nadat de termijn voor het instellen van een annulatieberoep reeds ruim was verstreken, maar daarnaast blijkt ook niet dat de afgifte van de verblijfskaart door bedrog zou zijn uitgelokt of door een zodanige regelmatigheid is aangetast dat zij als onbestaande moet worden beschouwd. Zoals hoger reeds aangehaald zijn er in de huidige zaak geen gegevens waaruit blijkt dat de verzoekster geen legitieme verwachtingen had mogen koesteren.”

Met die overwegingen beoordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in wezen de wettigheid van de brief van de verzoekende partij van 4 januari 2021 en niet van de beslissing van 4 juni 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, terwijl enkel deze laatste het voorwerp was van het beroep tot nietigverklaring. Door te oordelen dat de verwerende partij niet op afdoende wijze heeft vastgesteld dat er “*in casu* gewichtige redenen zijn om het aan verzoekster gegeven voordeel terug te vorderen”, houdt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen rekening met en beoordeelt hij elementen die zich hebben voorgedaan na de voor hem aangevochten beslissing van 4 juni 2020, namelijk de afgifte van de F-kaart op 6 juli 2020 en de intrekking ervan op 4 januari 2021. Hij overschrijdt daarmee zijn in artikel 39/2, § 2, van de vreemdelingenwet vervatte bevoegdheid als annulatierechter.

9. Het tweede middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 256.555 van 16 juni 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. Verweerster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vier december tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams